

BV Rendement

Dit artikel wordt u aangeboden door BV Rendement

BV Rendement is het nieuws- en adviesmagazine voor directeuren-grotaandeelhouders en ondernemers in het MKB. In BV Rendement leest u maandelijks praktische artikelen over onder meer fiscale wet- en regelgeving, financiële zaken en arbeidsrechtelijke onderwerpen én alle overige actuele informatie met betrekking tot uw bedrijfsvoering.

BV Rendement biedt u onder andere:

- nieuws over veranderende wet- en regelgeving;
- rubrieken met concrete adviezen en tips die u direct in de praktijk kunt brengen;
- artikelen over ondernemerskwesties als het gebruikelijk loon, de auto van de zaak en ontslagrecht;
- marktanalyses over onder meer arbodienstverleners, tankpassen en incassobureaus;
- wekelijkse e-mailservice met het allerlaatste nieuws;
- een aanvulling op de inhoud van elke uitgave met praktische, online tools.

Kijk voor meer informatie of een proefabonnement op www.rendement.nl/bvblad

KUNT U ONDER HET BETALEN VAN FACTUREN VAN SENA EN ANDERE UITKOMEN?

Bruno Mars wordt duur betaald

Het fenomeen spookfacturen is gelukkig op zijn retour. Ondernemers zijn steeds meer gespitst op rekeningen van foporganisaties als de 'Patent and Trademark Organisation (PTMO)' of de 'Gids voor Bedrijven'. Inmiddels dreigt het omgekeerde effect. Rekeningen van bonafide instellingen belanden rechtstreeks bij het oud papier. Wat doet u met facturen van organisaties als Stichting Exploitatie Naburige Rechten (SENA), stichting De Thuis kopie en Stichting Reprorecht?

Alleen al de namen zijn ongeloofwaardig. De omschrijving op de factuur maakt het er vaak niet beter op. Toch gaat het hier om facturen die echt betaald moeten worden. U heeft niets besteld, maar zogenoemde collectieve beheersorganisaties willen wel geld zien. Zijn er manieren om daar onderuit te komen? Collectieve beheersorganisaties vertegenwoordigen de makers van bijvoorbeeld muziek en beeld. Zij eisen vergoedingen op voor het gebruik van auteursrechtelijk beschermd werk. De bekendste organisatie op dit gebied is de vereniging Buma/Stemra, die vergoedingen incasseert bij bedrijven die muziek laten horen. Bij grote supermarkten is daar nog wel iets voor te zeggen. Het afspelen van muziek leidt aantoonbaar tot een hogere omzet. Daar mag best voor betaald worden. Maar waarom betalen als een paar werknemers bij u op kantoor naar de radio luisteren?

Aannames

Ook voor het gebruik van beeldmateriaal moet betaald worden. De Stichting

Reprorecht eist van bedrijven betaling voor het kopiëren van stukjes uit kranten, tijdschriften en boeken. Deze facturen doen nog het meest aan spookfacturen denken omdat ze zijn gebaseerd op aandames. Ook als u geen kopieerapparaat heeft, ontvangt u rekeningen. U moet vervolgens maar aantonen dat u nooit iets kopieert. Dat is overigens nog niet zo eenvoudig. Ook het scannen van een krantenbericht of het plaatsen daarvan op het intranet geldt als kopiëren. Zelfs

voor het maken van een foto van een artikel om dit aan een collega te whatsappen is een vergoeding verschuldigd.

Ondoorzichtig

U komt dus niet onder de rekening uit door triomfantelijk te laten zien dat u geen kopieermachine bezit. De tarieven vallen op zich wel mee. Bv's met minder dan twintig werknemers betalen twee tientjes per jaar. De ergernis van veel ondernemers zit hem vooral in de ondoorzichtigheid. Tegen de factuur van de Stichting Reprorecht kunt u bezwaar maken, maar u heeft wel wat beters te doen dan digitaal allerlei formulieren in te vullen over de kopieën die u maakt. Voor het afspelen van muziek geldt hetzelfde. U kunt bij Buma/Stemra een licentie aanvragen om op kantoor de radio aan te mogen zetten. Dat kan online, maar het blijft een bureaucratisch proces. Als werknemers in verschillende ruimtes naar verschil-

Autoverhuurbedrijf trekt ten strijde tegen SENA

Een autoverhuurbedrijf heeft SENA een paar jaar geleden expliciet de toegang tot al zijn vestigingen verboden. SENA trok zich daar niets van aan. Het verhuurbedrijf heeft vervolgens bij de rechter een toegangsverbod geëist en een boete voor iedere overtreding daarvan. Dat werd toegewezen. Dat hielp al aardig, maar bood nog geen garantie op rust. De rechter bepaalde namelijk dat SENA wél

een deurwaarder mag inschakelen om te controleren of er zonder licentie muziek wordt afgespeeld.

De autoverhuurder had nóg een troef in handen: de radio's in het bedrijf waren geen eigendom van het bedrijf, maar van medewerkers zelf. Daar ging de rechter in mee. Als medewerkers zelf een radio meebrengen, kan dat het bedrijf niet worden aangerekend.

FOKKE & SUKKE BELLEN ER ACHTERAAN

LEUK DAT U EEN FACTUUR STUURT...

...MAAR WIJ HEBBEN
VOOR REPRORECHT AL
EEN EXCLUSIEVE DEAL
MET ONZE VROUWEN!

lende radiozenders luisteren, moet u daar apart voor betalen. Bovendien moet u per jaar aangeven hoeveel fte er bij u werkzaam is. De licentie kost gemiddeld een paar honderd euro per jaar, maar u bent ook nog eens een halve dag kwijt aan de aanvraag daarvan. Om het nog ingewikkelder te maken bestaat er een aparte organisatie die de vergoedingen incasseert voor de uitvoerende artiest (SENA). Een frustrerend element is ook dat de verdeling van de vergoedingen zo schimmig is en relatief weinig oplevert. De journalist wiens artikel u kopieert en de artiest wiens lied u hoort, merken niets van de vergoeding die u betaalt.

Politie

Dit achterhaalde systeem blijft in stand zo lang ervoor betaald wordt. U kunt – binnen de grenzen van de wet – het nodige doen om dat te voorkomen. In de eerste plaats is het goed om voor ogen te houden dat collectieve beheersorganisaties geen politie zijn. Ook niet een klein beetje. Toch gedragen zij zich soms zo.

Buma/Stemra en SENA bijvoorbeeld controleren op het gebruik van muziek. In openbare ruimtes is dat hun goed recht. Uw winkel of kantoor is geen openbare ruimte, maar is meestal wel toegankelijk voor het publiek. De controleurs lopen dus zo bij u naar binnen. U kunt hen wegsturen, maar als er muziek wordt afgespeeld, hebben zij dat waarschijnlijk al gehoord. Zie ook het kader.

Agressief

Het is vaak gemakkelijker om de factuur maar te betalen, maar soms is het goed om te strijden voor het principe. De agressieve toon waarmee sommige organisaties betaling van u eisen, kan ook een reden zijn om terug te slaan. Getty Images is een organisatie die op hoge toon betaling eist als er op uw website foto's staan waarvan zij de rechten beheert. Getty staat niet bekend om de zorgvuldigheid van haar claims. Zij stuurt grote stapels sommaties uit. Als een vordering niet klopt, moet u dat aantonen. Deze aanpak brak Getty

kortgeleden lelijk op. Een Amerikaanse fotografe schonk een aantal door haar gemaakte foto's aan de nationale bibliotheek van de VS voor gratis gebruik door het publiek. Getty nam deze foto's op in haar collectie. De fotografe zelf, die de foto's ook nog gebruikte, kreeg vervolgens een intimiderende brief van Getty met de eis om te betalen voor het gebruik van deze 'Getty foto's'. De fotografe was daarover zo boos, dat zij op haar beurt een claim indiende van een miljard dollar. Die claim is inmiddels grotendeels afgewezen, maar het statement is wel gemaakt. Bovendien is hier een les uit te trekken voor iedereen die geconfronteerd wordt met een vordering van een auteursrechtenorganisatie. Deze instellingen roepen nogal snel dat zij de auteursrechtelijke vertegenwoordigen. Het is de moeite waard om te controleren of dat waar is. Vraag, als u een claim krijgt, gerust om een kopie van de overeenkomst waarmee de rechthebbende op het werk opdracht heeft gegeven om namens hem zijn rechten te handhaven. Als de organisatie zo'n overeenkomst niet kan laten zien, bent u snel uitgediscussieerd.

Inbreuk

In sommige gevallen heeft de eisende partij gewoon gelijk: u heeft inbreuk gemaakt op een auteursrecht. Dan moet u afrekenen. Dat kost relatief veel geld en gedoe, terwijl inbreuken gemakkelijk te voorkomen zijn. De meeste inbreukmakers zijn zich er niet van bewust dat ze iets verkeerd doen. Ze plaatsen bijvoorbeeld trots een krantenartikel over hun bedrijf op hun website. Hoe onschuldig het ook lijkt, dat is een inbreuk op het auteursrecht van de krant. Ook al gaat het artikel volledig over u zelf, u mag het niet plaatsen als daar geen uitdrukkelijke afspraken over gemaakt zijn. Een veel gemakkelijker en bovendien gratis alternatief is het plaatsen van een link naar het artikel. Dat mag zonder toestemming en levert geen inbreuk op.

Bert van Mieghem, advocaat bij Wybenga Advocaten, e-mail: vanmieghem@wybenga-advocaten.nl